

**CURTEA
DE APEL CHIȘINĂU**

2043, mun. Chișinău, str. Teilor 4
www.instante.justice.md; e-mail: cac@justice.md
Tel. (022) 76-84-88; Fax: (022) 66-05-89

**АПЕЛЛЯЦИОННАЯ
ПАЛАТА КИШИНЭУ**

2043, мун. Кишинэу, ул. Теилор 4,
www.instante.justice.md; e-mail: cac@justice.md
Тел. (022) 76-84-88; Факс: (022) 66-05-89

No 4-3571-8606 din 24.10.16

La № _____ din _____

Curtea Constituțională a Republicii Moldova
mun. Chișinău, str. Alexandru Lăpușeanu, 28

În procedura Curții de Apel Chișinău se află în proces de examinare apelul înaintat de condamnatul Gherman Ion și a avocatului acestuia Gheorghe Ulianoschim împotriva sentinței Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din data de 08.07.2016 în cauza penală examinată în procedură de revizuire în privința Lui Ion Gherman.

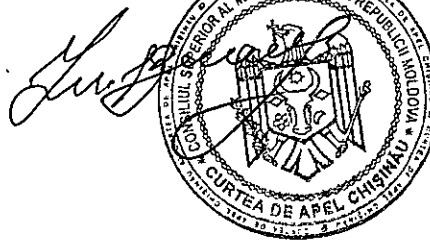
Astfel, în adresa dumneavoastră se expediază încheierea din 10 octombrie 2016 privind sesizarea Curții Constituționale în privința verificării controlului constituționalității art. 26 alin. (7) a Legii cu privire la Curtea Constituțională.

În caz că pentru examinare va fi necesar dosarul penal, acesta la solicitare va fi expedit în adresa dumneavoastră.

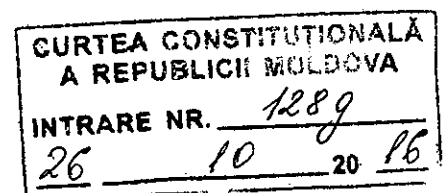
Anexă: 1) încheierea Curții de Apel Chișinău din 10 octombrie 2016 (dosarul nr. 1a – 1557/16) – pe 7 file.

2) copia cererii privind sesizarea Curții Constituționale referitor la excepția de neconstituționalitate – pe 5 file cu anexe.

Judecătorul
Curții de Apel Chișinău

Liubovi Brînză

Dosarul nr.1a-1557/16

02-1a-18701-11082016

Instanța de fond: Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău

Judecător: Serghei Papuha

Î N C H E I E R E

10 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău

Avînd în componența sa :

Președintele ședinței de judecată, judecătorul Maria Negru
judecătorii Liubovi Brînza, Sergiu Furdui
Grefier Irina Antoci

cu participarea:

Procurorului Valentina Bradu
Avocaților Gheorghe Ulianovschi și Gheorghe Macovei
Reprezentantul părții vătămate SRL „Elvitis Com” Vasile Vutcarău

Examinînd în ședință de judecată publică cererea înaintată de avocatul, Gheorghe Ulianovschi, în numele condamnatului, Ion Gherman, privind ridicarea excepției de neconstituționalitate, în cadrul judecării apelului înaintat de condamnatul, Ion Gherman, și avocatul acestuia, Gheorghe Ulianovschi, împotriva sentinței Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din data de 08 iulie 2016 în cauza penală examinată în procedură de revizuire în privința lui Ion Gherman recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(5) Cod Penal al Republicii Moldova,

c o n s t a t ă :

Partea descriptivă:

1.Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din data de 08 iulie 2016, s-a respins cererea de revizuire depusă de avocatul, Ulianovschi Gheorghe, în interesele condamnatului, Gherman Ion, ca neîntemeiată.

2. *Pentru a se pronunța prin sentință, instanța de fond a stabilit că, cauza penală de învinuire a lui Ion Gherman, în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190, alin. (5), CP RM, a parvenit în adresa instanței, pentru examinare în fond la data de 30.05.2012.*

La data de 25 iunie 2013 a fost emisă sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău prin care Ion Gherman a fost condamnat în baza art. 190 alin(5) CP la pedeapsa închisorii pe termen de 12 ani în penitenciar de tip închis și arestat imediat la pronunțarea sentinței în ședința de judecată, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de administrare și gestionare a mijloacelor financiare pe un termen de 4 ani. S-a încasat în mod solidar de la revizuentul, I. Gherman, și SRL „Penomet-Grup” în beneficiul SRL „Elvitis-Com” a prejudiciului material cauzat în mărime

de 1 381 422, 05 lei și dobânda de întârziere în mărime de 1 140 725, 45 lei. Termenul executării pedepsei a fost calculat de la 25 iunie 2013.

Prin Decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 19 iunie 2014 s-a admis parțial apelurile apărătorilor revizuentului, Ion Gherman, și a modificat sentința primei instanțe și revizuentul, Ion Gherman, a fost condamnat în baza art. 190 alin(5) CP la 9 ani de închisoare în penitenciar de tip închis și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții administrative și de gestionare a mijloacelor financiare pe un termen de 3 ani. În rest sentința primei instanțe a fost menținută în vigoare.

Prin Decizia din 18 februarie 201, Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție a decis inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către procurori și apărătorii revizuentului, Ion Gherman, împotriva deciziei instanței de apel din 19 iunie 2014 ca vădit neîntemeiate.

Recursurile în anulare declarate de către apărătorii revizuentului, Ion Gherman, împotriva acestor hotărâri judecătorești irevocabile de condamnare a revizuentului, Ion Gherman, prin Decizia Plenului Colegiului Penal al Curții Supreme de Justiție din 26 noiembrie 2015 au fost respinse ca inadmisibile.

La data de 15.02.2016, cu nr. 7705 a fost înregistrată cererea de revizuire depusă de condamnatul, Gherman Ion, asistat de avocatul, Gheorghe Ulianovschi, în temeiul art. 458 alin. (3) pct.4 și art. 460 alin. (1) CPP RM asupra sentinței Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 25 iunie 2013.

3. Împotriva sentinței Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din data de 08 iulie 2016 a înaintat apel condamnatul, Ion Gherman, și avocatul acestuia, Gheorghe Ulianovschi, solicitând admiterea apelului, casarea totală a sentinței Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 08 iulie 2016 de respingere a cererii de revizuire a apelantului, Ion Gherman, și pronunțarea unor noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru examinarea cererii de revizuire prevăzut de art.462-464 CPP, după cum urmează:

Conform art.462 alin.(4) CPP și în baza art. 458 alin.(3) pct.4) și art. 460 alin.(1) CPP de admis cererea de revizuire din motivul că în cauza revizuentului, Ion Gherman, Prim-adjunctul Procurorului General, Andrei Pîntea, prin Ordonanța din 26 aprilie 2011 a anulat Ordonanța Procurorului în Procuratura Anticorupție, A. Popenco, din 28 februarie 2011 de încetare a urmăririi penale în privința apelantului, Ion Gherman, și a dispus reluarea urmăririi penale în cauză cu aplicarea art. 287 alin.(1) CPP declarat neconstituțional de către Curtea Constituțională prin hotărârea nr. 12 din 14 mai 2015 ca contrar art. 21 din Constituție.

În baza art. 463 CPP de rejudecat cauza, de recunoscut ca întemeiată cererea de revizuire, de declarat nule și de anulat:

• ordonanța Prim-adjunctului Procurorului General, Andrei Pîntea, din 26 aprilie 2011 din motivul că prin ea s-a dispus anularea Ordonanței Procurorului în Procuratura Anticorupție, A. Popenco, din 28 februarie 2011 de încetare a urmăririi penale în privința apelantului, Ion Gherman, și reluarea urmăririi penale în cauză cu aplicarea art. 287 alin.(1) CPP declarat neconstituțional ca contrar art. 21 din Constituție de către Curtea Constituțională prin Hotărârea nr. 12 din 14 mai 2015;

- încheierile judecătorului de instrucție al Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, Ghenadie Morozan, din 8 februarie 2012 și din 14 februarie 2011, Decizia Colegiului Penal al Curții Supreme de Justiție din 13 iunie 2012 și Decizia Colegiului Penal al Curții Supreme de Justiție din 25 octombrie 2012 de respingere a recursurilor în anulare împotriva încheierii judecătorului de instrucție din 14 februarie 2012, din motivul că au fost pronunțate în cadrul procesului penal redeschis cu aplicarea art. 287 alin.(1) CPP declarat neconstituțional ca contrar art. 21 din Constituție de către Curtea Constituțională prin hotărârea nr. 12 din 14 mai 2015 și încălcarea dreptului apelantului, Ion Gherman, de a nu fi urmărit, judecat și pedepsit de mai multe ori pentru aceeași faptă;

- încheierea judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, din 15 octombrie 2012 de respingere a cererii de încetare a procesului penal în cauză, Sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, din 25 iunie 2013, Decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 19 iunie 2014, Decizia Colegiului Penal al Curții Supreme de Justiție din 18 februarie 2015 și Decizia Plenului Colegiului Penal al Curții Supreme de Justiție din 26 noiembrie 2015 în privința apelantului, Ion Gherman, din motivul că au fost pronunțate în cadrul procesului penal redeschis cu aplicarea art. 287 alin.(1) CPP declarat neconstituțional ca contrar art. 21 din Constituție de către Curtea Constituțională prin Hotărârea nr. 12 din 14 mai 2015 și încălcarea dreptului apelantului, Ion Gherman, de a nu fi urmărit, judecat și pedepsit de mai multe ori pentru aceeași faptă, garantată de art. 21 din Constituție și art. 4 al Protocolului nr.7 la Curtea E.D.O.

În baza art. 464 CPP și conform art. 332 alin.(1) și art. 391 alin.(1) pct. 5) CPP de pronunțat o nouă hotărâre de încetare a procesului penal în privința apelantului, Ion Gherman, din motivul că există Ordonanța Procurorului în Procuratura Anticorupție, A. Popenco, din 28 februarie 2011 de încetare a urmăririi penale în privința apelantului, Ion Gherman, pentru aceeași faptă.

Totodată, apelanții solicită eliberarea lui, Ion Gherman, din locurile de deținere iar în baza art. 464 alin(2) CPP de calculat ca vechime neîntreruptă în muncă a apelantului, Ion Gherman, durata pedepsei închisorii executate.

4.La data de 08 septembrie 2016, prin intermediul Cancelariei Curții de Apel Chișinău a parvenit o cerere din partea avocatului, Gheorghe Ulianovschi, în numele condamnatului, Ion Gherman, în care a solicitat sesizarea Curții Constituționale privind ridicarea excepției de neconstituționalitate a art.26 alin.(7) a Legii cu privire la Curtea Constituțională în partea în care dispozițiile lui nu prevăd efectul retroactiv al hotărârilor Curții Constituționale, prin care Curtea Constituțională a recunoscut drept neconstituțională prevederile legii aplicate în cauza respectivă, prevăzute de art.458 alin.(3) pct.4) CPP ca temei pentru revizuirea hotărârilor judecătorești irevocabile în cauzele penale.

Poziția participanților la proces:

5. În ședința de judecată **avocatul, Gheorghe Ulianovschi, în numele condamnatului, Ion Gherman,** în ședința de judecată a solicitat admiterea cererii.

În plus, a relevat că, este necesar de a ridica excepția de neconstituționalitate a art. 26 alin. (7) din Legea cu privire la Curtea Constituțională deoarece în speță nu este vorba despre condamnare dar despre o cerere de revizuire a hotărârii de condamnare, adică verificarea dacă sunt sau nu temeiuri de revizuire.

6. Procurorul, în Procuratura de circumscripție Chișinău, Valentina Bradu, a solicitat admiterea cererii înaintate de avocatul, Gheorghe Ulianoschi, în numele condamnatului, Ion Gherman, privind sesizarea Curții Constituționale a prevederilor art.26 alin.(7) a Legii cu privire la Curtea Constituțională.

7. Avocatul părții vătămate, SRL „Elvits Com”- Gheorghe Macovei, în ședința de judecată a instanței de apel a pledat pentru respingerea cererii de sesizare a Curții Constituționale înaintate de avocatul, Gheorghe Ulianoschi, în numele condamnatului, Ion Gherman. În plus, a specificat că există Hotărârea Curții Constituționale privind interpretarea art. 135 din Constituție care prevede expres cele patru condiții pentru a admite cererea de sesizare a Curții Constituționale, și anume dacă, pe problema respectivă nu există o hotărâre a Curții Constituționale. La acest capitol a relevat că, pe problema care se invocă, în particular, de când se aplică Hotărârile Curții Constituționale, dacă au ele efect retroactiv sau nu au efect retroactiv, deja există două hotărâri a Curții Constituționale în care expres s-a soluționat problema aplicării în timp a hotărârilor Curții Constituționale. A menționat că, în nici un caz hotărârea Curții Constituționale nu poate schimba situația anterioară. Consideră sesizarea respectivă ca fiind abuzivă.

8. Reprezentantul părții vătămate, SRL „Elvits Com”- Petru Vutcarău, în ședința instanței de apel a solicitat respingerea cererii înaintate de avocatul, Gheorghe Ulianoschi, în numele condamnatului, Ion Gherman, privind sesizarea Curții Constituționale privind verificarea constituționalității prevederilor art.26 alin.(7) a Legii cu privire la Curtea Constituțională.

9. Condamnatul, Ion Gherman, în ședința de judecată a instanței de apel, nu s-a prezentat, solicitând examinarea cererii de apel, inclusiv cererea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate în lipsa sa, cerere confirmată de apărătorul acestuia, Gheorghe Ulianoschi, astfel, Colegiul Penal audiind participanții la proces care au fost de acord cu examinarea cauzei penale în lipsa condamnatului și reieșind din faptul că interesele acestuia sunt apărate de avocatul, Gheorghe Ulianoschi, în baza art. 321 alin.(2), pct. 2), art. 412 alin.(5) Cod Procedură Penală al RM consideră posibil examinarea cauzei în lipsa condamnatului.

Aprecierea instanței de apel:

10. Audiind opiniile participanților la proces, studiind materialele dosarului, Colegiul Penal consideră cererea înaintată de avocatul, Gheorghe Ulianoschi, în numele condamnatului, Ion Gherman, privind ridicarea excepției de neconstituționalitate, întemeiată și o va admite din următoarele considerente.

11. În conformitate cu dispoziția art.7 alin.(3) CPP, „Dacă, în procesul judecării cauzei, instanța constată că norma juridică ce urmează a fi aplicată

contravine prevederilor Constituției și este expusă într-un act juridic care poate fi supus controlului constituționalității, judecarea cauzei se suspendă, se informează Curtea Supremă de Justiție care, la rândul său, sesizează Curtea Constituțională”.

12. Potrivit art.135 alin.(1) lit.a), g) din Constituția RM, „Curtea Constituțională exercită, la sesizare, controlul constituționalității legilor și hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, precum și a tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte și rezolvă cazurile excepționale de neconstituționalitate a actelor juridice, sesizate de Curtea Supremă de Justiție ”.

13. Aceleași stipulațiuni legale sunt reiterate și în art. 4 alin.(1) lit.a), g) al Legii cu privire la Curtea Constituțională nr. 317 din data de 13.12.1994 și în art. 4 alin.(1) lit. a) și g) din Codul Jurisdicției constituționale.

14. La fel, Colegiul Penal notează că în temeiul Hotărârii Curții Constituționale din 09.02.2016, s-a statuat că în sensul articolului 135 alineatul (1) lit. a) și g) coroborat cu articolele 20, 115,116 și 134 din Constituție:

- în cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, hotărârilor Parlamentului, decretelor Președintelui Republicii Moldova, hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze aflate pe rolul său, instanța de judecată este obligată să sesizeze Curtea Constituțională;

- excepția de neconstituționalitate poate fi ridicată în fața instanței de judecată de către oricare dintre părți sau reprezentantul acesteia, precum și de către instanța de judecată din oficiu;

- sesizarea privind controlul constituționalității unor norme ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze se prezintă direct Curții Constituționale de către judecătorii/completele de judecată din cadrul Curții Supreme de Justiție, curților de apel și judecătoriilor, pe rolul cărora se află cauza;

Mai mult decât atât, prin aceeași hotărâre, Curtea Constituțională, a relevat că, judecătorul ordinar nu se pronunță asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții:

(1) obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție;

(2) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu;

(3) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;

(4) nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate.

La fel, în cadrul Hotărârii Curții Constituționale din 09.02.2016 s-a hotărât ca, până la adoptarea de către Parlament a reglementărilor în executarea prezentei hotărâri, sesizarea privind excepția de neconstituționalitate să se prezinte Curții Constituționale de către judecătorii/completele de judecată din cadrul Curții Supreme de Justiție, curților de apel și judecătoriilor, pe rolul cărora se află cauza, în temeiul aplicării directe a articolului 135 alineatul (1) lit. a) și g) din Constituție și astfel cum au fost explicate în prezenta hotărâre, în conformitate cu

considerentele menționate în cuprinsul acesteia și al Regulamentului privind procedura de examinare a sesizărilor depuse la Curtea Constituțională.

15. După această proiectare a cadrului normativ de referință, în speță, instanța de apel reține că, sunt întrunite condițiile indicate în Hotărârea Curții Constituționale nr. 2 din data de 09 februarie 2016.

16.Or, obiectul excepției de neconstituționalitate invocate supra îl constituie prevederile art. 26 alin.(7) a Legii cu privire la Curtea Constituțională în partea în care dispozițiile lui nu prevăd efectul retroactiv al hotărârilor Curții Constituționale, prin care Curtea Constituțională a recunoscut drept neconstituțională prevederile legii aplicate în cauza respectivă, prevăzute de art.458 alin.(3) pct.4) CPP ca temei pentru revizuirea hotărârilor judecătorești irevocabile în cauzele penale- care intră în categoria actelor cuprinse în art. 135 alin.(1) lit.a) din Constituția RM. Ridicarea excepției de neconstituționalitate a fost solicitată de către un participant la prezentul proces penal- avocatul, Gheorghe Ulianovschi, în interesele apelantului, Ion Gherman.

17.În plus, normele vizate în prezenta solicitare de ridicare a excepției de neconstituționalitate nu au făcut obiectul controlului de constituționalitate.

18. În acest context, Colegiul Penal va respinge ca nefondate alegațiile avocatului părții vătămate precum că art. 26 alin.(7) a Legii cu privire la Curtea Constituțională a constituit obiect de examinare la Curtea Constituționale.

19.Totodată, normele procesuale invocate drept neconstituționale de către avocatul, Gheorghe Ulianovschi, în interesele apelantului, Ion Gherman, urmează a fi aplicate la examinarea prezentei cauze penale în ordine de apel.

20.În acest context, notăm că în speță sunt întrunite condițiile legale de ridicare a excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin.(7) a Legii cu privire la Curtea Constituțională.

21.Sintetizând circumstanțele releifate, suprapuse la textele de lege enunțate, instanța de judecată ajunge la concluzia de a admite cererea înaintată de avocatul, Gheorghe Ulianovschi, în numele condamnatului, Ion Gherman, privind ridicarea excepției de neconstituționalitate, în cadrul judecării apelului înaintat de condamnatul, Ion Gherman, și avocatul acestuia, Gheorghe Ulianovschi, împotriva sentinței Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din data de 08 iulie 2016 în cauza penală examinată în procedură de revizuire în privința lui Ion Gherman recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(5) Cod Penal al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 7, 341-342, Cod de Procedură Penală al Republicii Moldova, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău

DISPUNE:

Se admite cererea înaintată de avocatul, Gheorghe Ulianovschi, în numele condamnatului, Ion Gherman, privind ridicarea excepției de neconstituționalitate, în cadrul judecării apelului înaintat de condamnatul, Ion Gherman, și avocatul acestuia, Gheorghe Ulianovschi, împotriva sentinței Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din data de 08 iulie 2016 în cauza penală examinată în procedură de

revizuire în privința lui Ion Gherman recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(5) Cod Penal al Republicii Moldova.

Se ridică excepția de neconstituționalitate, la sesizarea depusă de avocatul, Gheorghe Ulianovschi, în numele condamnatului, Ion Gherman, pentru verificarea constituționalității art.26 alin.(7) a Legii cu privire la Curtea Constituțională în partea în care dispozițiile lui nu prevăd efectul retroactiv al hotărârilor Curții Constituționale, prin care Curtea Constituțională a recunoscut drept neconstituțională prevederile legii aplicate în cauza respectivă, prevăzute de art.458 alin.(3) pct.4) CPP ca temei pentru revizuirea hotărârilor judecătorești irevocabile în cauzele penale.

Se suspendă examinarea apelului înaintat de condamnatul, Ion Gherman, și avocatul acestuia, Gheorghe Ulianovschi, împotriva sentinței Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din data de 08 iulie 2016 în cauza penală examinată în procedură de revizuire în privința lui Ion Gherman recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(5) Cod Penal al Republicii Moldova pînă la soluționarea sesizării de către Curtea Constituțională.

Se remite în adresa Curții Constituționale sesizarea depusă de avocatul, Gheorghe Ulianovschi, în numele condamnatului, Ion Gherman, pentru verificarea constituționalității art.26 alin.(7) a Legii cu privire la Curtea Constituțională.

Încheierea este definitivă, însă este susceptibilă recursului la Curtea Supremă de Justiție odată cu fondul cauzei.

Președintele ședinței /semnătura/ *Maria Negru*

Judecător /semnătura/ *Liubovi Brînză*

Judecător /semnătura/ *Sergiu Furdui*

Copia corespunde cu originalul,
Judecător

Liubovi Brînză

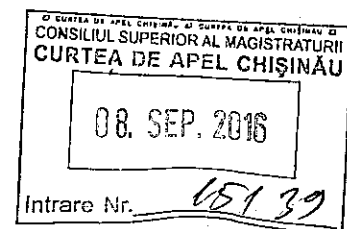

CERERE
de sesizare a Curții Constituționale
cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate
al art.26 alin.(7) din Legea cu privire la Curtea Constituțională.

**I. NECESITATEA ȘI TEMEINICIA RIDICĂRII EXCEPȚIEI
DE NECONSTITUȚIONALITATE.**

1. În procedura Colegiului penal spre judecare se află apelul declarat împotriva sentinței judecătorești Rîșcani mun.Chișinău din 8 iulie 2016 de respingere a cererii de revizuire a apelantului I.Gherman și apărătorului său.
2. La soluționarea acestei cauze aflate pe rol Colegiul penal urmează să aplice dispozițiile art.26 alin.(7) din Legea cu privire la Curtea Constituțională, conform cărora hotărârile Curții Constituționale produc efect numai pentru viitor.
3. Consider art.26 alin.(7) din Legea cu privire la Curtea Constituțională neconstituțional reieșind din următoarele elemente de fapt și de drept.
4. La 15 februarie 2016 apelantul I.Gherman a depus la judecătoria Rîșcani mun.Chișinău cerere de revizuire a hotărârilor judecătorești irevocabile de condamnare a lui în baza art.190 alin.(5) CP la 9 ani închisoare în penitenciar de tip închis și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții administrative și de gestionare a mijloacelor financiare pe termen de 3 ani (vezi cerere – V.10, f.d. 2 – 13).
5. Apelantul I.Gherman și apărătorul său au întemeiat cererea de revizuire a hotărârilor judecătorești irevocabile de condamnare a apelantului pe faptul că Curtea Constituțională prin hotărârea nr.12 din 14 mai 2015 privind excepția de neconstituționalitate a art.287 alin.(1) CPP (reluarea urmăririi penale) a declarat neconstituțional art.287 alin.(1) CPP, aplicat în cauză pînă la declararea lui ca neconstituțional și acest fapt constituie temei pentru revizuire prevăzut de art.458 alin.(3) pct.4) CPP.
6. Judecătoria Rîșcani mun.Chișinău prin sentința din 8 iulie 2016 a respins cererea de revizuire ca neîntemeiată.

Pentru a respinge cererea de revizuire judecătoria Rîșcani mun.Chișinău în sentința apelată s-a bazat pe art.26 alin.(7) din Legea cu privire la Curtea Constituțională, conform căruia hotărârile Curții Constituționale produc efect numai pentru viitor, și a concluzionat, că hotărârea Curții Constituționale nr.12 din 14 mai 2015 privind neconstituționalitatea art.287 alin.(1) CPP nu produce efecte retroactive, ci doar pentru viitor, deoarece art.287 alin.(1) CPP a fost aplicat la reluarea urmăririi penale în cauză prin ordonanța Prim-adjunctului Procurorului General A.Pîntea din 26 aprilie 2011, pînă la declararea lui ca neconstituțional prin această hotărâre.

7. **Apelantul I.Gherman și apărătorul său au atacat această sentință cu apel ca ilegală din motivul că nu se bazează de circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei dovedite prin probele prezentate de apelant și neglijate de instanță la examinarea cauzei și adoptarea sentinței.**

Prin respingerea ilegală a cererii de revizuire ca neintemeiată instanța de judecată i-a încălcat în mod flagrant dreptul apelantului I.Gherman de a se adresa efectiv cu cerere de revizuire ca cale extraordinară de atac, garantat de art.119 din Constituție și art.13 din Convenția E.D.O. și dreptul la un proces echitabil garantat de art.19 alin.(1) CPP, art.20 din Constituție și art.6 §1 din Convenția E.D.O. (vezi mai detaliat apelul, semnat de apelant și apărătorul său).

8. **Apelantul I.Gherman consideră că încălcarea acestor drepturi ale sale garantate de Constituție și Convenția E.D.O. se datorează faptului, că judecătoria Rîșcani mun.Chișinău a aplicat și și-a întemeiat sentința apelată în baza art.26 alin.(7) din Legea cu privire la Curtea Constituțională, conform căruia hotărârile Curții Constituționale produc efect numai pentru viitor, care contravine art.4, 7, 20, 54, 119 și art.140 din Constituție, art. 6 §1 și art.13 din Convenția E.D.O.**

II. ARGUMENTELE NECONSTITUȚIONALITĂȚII ART. 26 ALIN. (7) DIN LEGEA CU PRIVIRE LA CURTEA CONSTITUȚIONALĂ.

9. **Considerăm că art.26 alin.(7) din Legea cu privire la Curtea Constituțională contravine art.4, 7, 20, 54, 119 și art.140 din Constituție, art. 6 §1 și art.13 din Convenția E.D.O. din motivul că dispozițiile lui nu prevăd efectul retroactiv al hotărârilor Curții Constituționale, prin care Curtea Constituțională a recunoscut drept neconstituțională prevederea legii aplicate în cauza respectivă, prevăzută de art.458 alin.(3) pct.4) CPP ca temei pentru revizuirea hotărârilor judecătorești irevocabile în cauzele penale.**
10. **Argumentăm aceste afirmații ale noastre prin următoarele elementele de fapt și de drept.**

11. **Astfel, conform Constituției:**

Articolul 4

Drepturile și libertățile omului

(1) Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile omului se interpretează și se aplică în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care Republica Moldova este parte.

(2) Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte și legile ei interne, prioritate au reglementările internaționale.

Articolul 7

Constituția, Lege Supremă

Constituția Republicii Moldova este Legea ei Supremă. Nici o lege și nici un alt act juridic care contravine prevederilor Constituției nu are putere juridică.

Articolul 20

Accesul liber la justiție

(1) Orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.

(2) Nici o lege nu poate îngreuna accesul la justiție.

Articolul 54
Restrângerea exercițiului unor drepturi sau
al unor libertăți

(1) În Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului.

(2) Exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrângeri decât celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și sînt necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității și imparțialității justiției.

(3) Prevederile alineatului (2) nu admit restrângerea drepturilor proclamate în articolele 20-24.

(4) Restrângerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.

Articolul 119
Folosirea căilor de atac

Împotriva hotărîrilor judecătorești, părțile interesate și organele de stat competente pot exercita căile de atac, în condițiile legii.

Articolul 140
Hotărîrile Curții Constituționale

(1) Legile și alte acte normative sau unele părți ale acestora devin nule, din momentul adoptării hotărîrii corespunzătoare a Curții Constituționale.

(2) Hotărîrile Curții Constituționale sînt definitive și nu pot fi atacate.

12. Conținutul acestor norme constituționale mai detaliat este dezvăluit de Curtea Constituțională în jurisprudența sa de interpretare a lor.

Astfel, Curtea Constituțională în hotărîrea nr. 33 din 10 octombrie 2013 privind interpretarea art.140 din Constituție a subliniat că *“hotărîrile de jurisdicție constituțională, prin care se asigură supremația Constituției, sunt definitive, incontestabile pentru oricine și obligatorii”* (vezi §31 a hotărîrii).

În opinia Curții *„această deducție se desprinde și din norma constituțională (art.7), portivită căreia Constituția R.M. este Legea ei Supremă. Nici o lege și nici un alt act juridic care contravine prevederilor Constituției nu are putere juridică”* (vezi §32).

Referitor la forța juridică și efectele pe care le produc hotărîrile Curții Constituționale, tot în aceasta hotărîre Curtea a menționat că ea *“fiind unica autoritate abilitată prin lege să exercite controlul de constituționalitate, are plenitudinea de jurisdicție în acest domeniu. A accepta ca efectele deciziilor sale să fie interpretate în procesul de aplicare a legii de către alte instituții ale statului ar echivala cuo știrbire a competenței Curții”* (vezi §58 a hotărîrii). Or *„conținutul normelor constituționale este cel definit implicit în jurisprudența instanței de jurisdicție constituțională, care are un conținut regulator și constituie izvor de drept prin efectele sale”* (vezi §46 a hotărîrii).

De aceea Curtea a statuat că *„...indiferent de natura hotărîrilor Curții, fie că sunt de interpretare a Legii Supreme sau de control al constituționalității cadrului normativ subsecvent, ele își produc efectele pe care Constituția și legea le conferă... Hotărîrea Curții urmează a fi aplicată tuturor raporturilor juridice, care nu s-au stins încă la data pronunțării hotărîrii, respectiv tuturor situațiilor, cărora li se aplică în continuare dispozițiile legale declarate neconstituționale, precum și pe calea revizuirii”* (vezi §§49 și 56 a hotărîrii).

Referitor la conținutul art.20 din Constituție, Curtea Constituțională în hotărîrea nr.16 din 28 mai 1998 "cu privire la interpretarea art.20 din Constituția R.M." a statuat că "dreptul persoanei de a se adresa justiției, este o condiție sine qua non a eficacității drepturilor și libertăților sale... Pentru asigurarea protecției efective a drepturilor omului nu este suficient ... a preciza pe cale constituțională condițiile minime pentru realizarea unei justiții echitabile... Este necesar, de asemenea, de a stabili unele garanții procedurale de natură să consolideze mecanismele de protecție a acestor drepturi."

Mai mult, Curtea Constituțională, interpretînd art.4, 20 și 54 din Constituție, în hotărîrea nr.16 din 23 iunie 2013, în care a declarat neconstituționale art.XI pct.16 din Legea nr.29 din 6 martie 2012 privind excluderea temeiului de revizuire cuprins în art.449 lit.f) din CPC (în cauza a fost aplicată o lege declarată neconstituțională de către Curtea Constituțională), concomitent, luînd în vedere și temeiul pentru revizuirea hotărîrilor în cauze penale prevăzut de art.458 alin.(3) pct.4) CPP (vezi §57 a hotărîrii), expres a reținut că „...principiul stabilității raporturilor juridice nu poate implica promovarea unui drept prin intermediul unei norme neconstituționale. Posibilitatea revizuirii unei hotărîri judecătorești pronunțată cu încălcarea Constituției constituie modalitate de contracarare efectelor unei legi care contravine principiilor constituționale, ce garantează drepturile și libertățile fundamentale” (vezi § 66 a hotărîrii).

În deplin acord cu argumentele expuse în opinia scrisă a Președintelui R.Moldova în această cauză, Curtea de asemenea a reținut că „...neretroactivitatea hotărîrilor instanței de jurisdicție constituțională nu poate prevala în situația în care la baza hotărîrilor judecătorești sunt puse prevederi legale care contravin drepturilor și libertăților fundamentale și prin efect sunt declarate neconstituționale” (vezi §68 a hotărîrii).

Reieșind din interpretările art. 4 și 20 din Constituție, jurisprudența Curții Europene și prevederile Convenției Europene și similar temeiului pentru revizuire prevăzut la art.449 lit.h) din CPC, Curtea a menționat că „cadrul legal național urmează să reglementeze posibilitatea revizuirii hotărîrilor judecătorești în cazul în care printr-o hotărîre a Curții Constituționale a fost declarată neconstituțională o anumită prevedere legală, în temeiul căreia a fost emisă hotărîrea judecătorească” (vezi § 81 a hotărîrii).

Statuînd astfel, luînd în vedere și prevederile art.458 alin.(3) pct.4) CPP, Curtea a reținut că "excluderea prin Legea nr.29 din 6 martie 2012, a temeiului cuprins la art.449 lit. f) CPC, lipsește persoanele de un remediu intern efectiv a apărării drepturilor sale și constituie o limitare nepermisă a mijloacelor procedurale care asigură dreptul persoanei la o satisfacție efectivă. Or, art.54 din Constituție statuează că în Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile ale omului și ale cetățeanului" (vezi §§82-83).

Concluzionînd, Curtea Constituțională expres a menționat „...necesitatea persoanei de a beneficia de posibilitatea retractării unei hotărîri judecătorești prin intermediul revizuirii în cazul în care prin hotărîrea Curții Constituționale sa constatat că prin actul normativ declarat neconstituțional și care a fost aplicat la emiterea hotărîrii judecătorești irevocabile s-au încălcat drepturile și libertățile fundamentale garantate de Constituție și Convenția Europeană, iar consecințele grave ale acestei încălcări continuie să se producă și nu pot fi remediate decît prin revizuirea hotărîrii pronunțate” (vezi §84 a hotărîrii).

Plus la cele menționate, în hotărîrea nr.12 din 20 februarie 2001 Curtea Constituțională, reieșind din principiul statuat în art.119 din Constituție, potrivit căruia, împotriva hotărîrilor judecătorești, părțile interesate și organele de stat competente pot exercita căile de atac în condițiile legii, a reținut că „...revizuirea hotărîrilor judecătorești se efectuează în conformitate cu Codurile de procedură civilă, de procedură penală și al contravențiilor administrative, dar nu și în conformitate cu alte legi”.

13. În deplin accord cu aceste prevederi ale Constituției și interpretări ale lor date de Curtea Constituțională în hotărîrile menționate mai sus, Parlamentul în Codul de procedură penală a stabilit că Constituția are supremăție asupra legislației procesuale penale naționale. Nici o lege care reglementează desfășurarea procesului penal nu are putere juridică dacă este în contradicție cu Constituția (art.2 alin.(3) CPP).

Conform principiului legalității procesului penal, procesul penal se desfășoară în strictă conformitate cu principiile și normele unanim recunoscute ale dreptului internațional, cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, cu prevederile Constituției și ale Codului de procedură penală (art.7 alin.(1) CPP), iar hotărîrile Curții Constituționale privind interpretarea Constituției sau privind neconstituționalitatea unor prevederi legale sunt obligatorii pentru organele de urmărire penală, instanțele de judecată și pentru persoanele participante la procesul penal (art.7 alin.(6) CPP).

Orice persoană are dreptul la examinarea și soluționarea cauzei sale în mod echitabil, în termen rezonabil, de către o instanță independentă, imparțială, legal constituită, care va acționa în conformitate cu Codului de procedură penală (art.19 alin.(1) CPP). Instanța de judecată este obligată să asigure participanților la proces deplina exercitare a drepturilor lor procesuale în condițiile Codului de procedură penală (art.17 alin.(2) CPP).

Sentința și alte hotărîri judecătorești în cauza penală pot fi verificate numai de către instanțele judecătorești respective în condițiile Codului de procedură penală (art.25 alin.(5) CPP).

Dacă Curtea Constituțională a recunoscut neconstituțională prevederea legii aplicate deja în cauza respectivă, acest fapt constituie temei pentru recurs ordinar prevăzut la art.427 alin.(1) pct.15) și art.443 pct.14) CPP, precum și temei pentru revizuirea hotărîrilor judecătorești irevocabile atît cu privire la latura penală, cît și cu privire la latura civilă, prevăzute de art.458 alin.(3) pct.4) CPP, iar art.458 – 463 CPP stabilește procedură de adresare cu cererea de revizuire, de examinare și soluționare a cererii de revizuire de către instanța de judecată.

14. Expres, referitor la modul de apreciere și efectele pe care le produce hotărîrea Curții Constituționale nr.12 din 14 mai 2015 în cauze penale considerăm necesar de a menționa și jurisprudența Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție.

Astfel, Plenul Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție în prezenta cauză a condamnatului I.Gherman, în decizia din 26 noiembrie 2015, deși a respins recursurile în anulare declarate împotriva hotărîrilor irevocabile de condamnare a lui I.Gherman, totuși în decizie a menționat faptul că hotărîrea Curții Constituționale nr.12 din 14 mai 2015 ar putea fi temei prevăzut de art.458 alin.(3) pct.4) CPP, pentru revizuirea hotărîrilor judecătorești irevocabile de condamnare a lui I.Gherman (vezi pag.28 a deciziei – V.9, f.d.237).

În alte cauze penale, Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție la judecarea recursurilor ordinare și în anulare a format o practică constantă conform căreia dacă constată că în cauza respectivă după încetarea urmăririi penale, urmărirea penală a fost reluată în baza art.287 alin.(1) CPP, chiar și pînă la declararea art.287 alin.(1) CPP neconstituțional, Colegiul Penal aplică această hotărîre a Curții Constituționale nr.12 din 14 mai 2015.

De exemplu, Plenul Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, judecînd recursul în anulare declarat împotriva hotărîrii irevocabile de condamnare a lui I.Digori, în decizia din 16 iunie 2016 a constatat, că ordonanțele procurorului din 24 februarie 2011 și din 25 februarie 2011 de încetare a urmăririi penale în privința lui I.Digori n-au fost contestate și conform art.467 alin.(1) CPP se echivalează cu o hotărîre judecătorească irevocabilă cu autoritate de lucru judecat, care nu permite declanșarea unei noi proceduri cu privire la aceeași faptă și aceeași persoană decît conform prevederilor art.287 alin.(4) CPP.

Ordonanța Prim-adjunctului Procurorului General din 5 mai 2011 prin care s-au anulat aceste ordonanțe de încetare a urmăririi penale și s-a dispus reluarea urmăririi penale în speța dată, a fost întemeiată în baza art.287 alin.(1) CPP *(vezi pag.12 a deciziei)*.

Avînd în vedere ²⁸⁷dispozițiile art.7 alin.(6), art.22 alin.(2), art.251, art.258 alin.(4) CPP și ținînd seama de hotărîrea Curții Constituționale cu privire la declararea neconstituționalității art.287 alin.(1) CPP, Plenul Colegiului penal a coincis, că dacă ordonanța de reluare a urmăririi penale, în cazul în care anterior a fost încetată urmărirea penală, nu este întemeiată pe circumstanțele prevăzute în art.287 alin.(4) CPP ea este lovită de nulitate absolută și nu poate produce careva consecințe juridice *(vezi pag.13 a deciziei)*.

Statuînd astfel, Plenul Colegiului penal a decis admiterea recursului în anulare, casarea hotărîrii judecătorești irevocabile de condamnare a lui I.Digori și încetarea procesului penal *(vezi pag.13-16 a deciziei, copia căreia este anexată la apel)*.

În cauza penală a lui Gh.Deliu, stabilind aceeași situație de fapt și de drept Plenul Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție prin decizia din 16 iunie 2016 (dosarul nr.4-1re-94/2016) a aplicat hotărîrea Curții Constituționale nr.12 din 14 mai 2015 și a decis admiterea recursului în anulare, casarea hotărîrilor judecătorești irevocabile de condamnare a lui Gh.Deliu la 10 ani închisoare și a dispus încetarea procesului penal și eliberarea imediată a condamnatului Gn.Deliu din penitenciar *(vezi pag.9-14 a deciziei, copia căreia este anexată la apel)*.

În ceea ce privește aplicarea hotărîrii Curții Constituționale nr.12 din 14 mai 2015 de către Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în procedura recursului ordinar – a se vedea decizia din 4 august 2015 în cauza penală a lui V.Tintiu *(vezi pag.5-10 a deciziei, copia căreia este anexată la apel)*.

15. Plus la cele expuse, menționăm și faptul, că dreptul la un proces echitabil este garantat de art.6 §1 din Convenția E.D.O., iar dreptul la un recurs efectiv, conform căruia, orice persoană, ale cărei drepturi au fost încălcate, are dreptul să se adreseze efectiv unei instanțe naționale este garantat de art.13 din Convenția E.D.O.

Curtea E.D.O. în hotărîrea din 6 decembrie 2005 în cauza Popov c.Moldova (nr.2) a menționat că dreptul la un proces echitabil garantat de art.6 §1 din Convenția E.D.O. trebuie interpretat în lumina Preambului Convenției, care în partea sa relevantă declara preeminența dreptului, unul din aspectele căreia este principiul securității raporturilor juridice (vezi §44 a hotărîrii).

Securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului res judicata, adică principiului caracterul irevocabil al hotărîrilor judecătorești (vezi §45 a hotărîrii).

Totuși, redeschiderea procedurilor din cauza aparițiilor unor circumstanțe noi nu este în sine incompatibilă cu Convenția. Mai mult, art.4 § 2 Protocolul nr.7 la Convenție, în mod special permite statului să redeschidă procesul și să corecteze omisiunile instanței în procedura penală conform legii și procedurii penale a statului respectiv, dacă fapte noi ori recent descoperite sau un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente sunt de natură să afecteze hotărîrea precedentă. Deciziile de revizuire a hotărîrilor relevante judecătorești irevocabile trebuie să fie în conformitate cu aceste criterii legale (vezi §46 a hotărîrii).

Dispozițiile art.458 alin.(3) pct.4) CPP, care prevăd ca temei pentru redeschiderea procesului penal și revizuirea hotărîrilor judecătorești irevocabile, faptul că Curtea Constituțională a recunoscut drept neconstituțional prevederile legii aplicată în cauza respectivă, sunt conforme în totul cu cerințele art.4 § 2 Protocolul nr.7 la Convenția E.D.O. și art.22 alin.(3) CPP. Or, conform art. 6 pct.44) CPP prin viciu fundamental în cadrul procedurii precedente se înțelege – încălcarea esențială a drepturilor garantate de Convenția E.D.O., de tratatele internaționale, de Constituție și de alte legi naționale.

16. În fine, considerăm necesar de a menționa și faptul că apărătorul condamnatului I.Gherman la urmărirea penală a cerut judecătorului de instrucție al judecătoriei Rîșcani mun.Chișinău Gh.Morozan să sesizeze Curtea Constituțională despre neconstituționalitatea alin.(1) art.287 CPP, aplicat de Prim-adjunct Procurorului General A.Pîntea la reluarea urmăririi penale în cauză prin ordonanța din 21 aprilie 2011, exact din aceleași motive în baza cărora ulterior Curtea Constituțională prin hotărîrea nr.12 din 14 mai 2015 a declarat neconstituțional alin.(1) art.287 CPP.

Însă, atunci judecătorul de instrucție Gh.Morozan a considerat că art.287 alin.(1) CPP nu contravine art.21 din Constituție și prin încheierea din 8 februarie 2012 a respins cererea apărătorului apelantului I.Gherman privind ridicarea excepției de neconstituționalitate art.287 alin.(1) CPP ca neîntemeiată (vezi cererea avocatului și încheierea din 8 februarie 2012 anexate la cerere de revizuire – V.10, f.d. 2 -13).

De aceea carențele autorităților statului la adoptarea și aplicarea art.287 alin.(1) CPP și art.26 alin.(7) din Legea cu privire la Curtea Constituțională nu pot fi imputabile apelantului I.Gherman și nu trebuie să-l pună într-o situație defavorabilă pe el la aplicarea hotărîrii Curții Constituționale nr.12 din 14 mai 2015 privind excepția de neconstituționalitate a art.287 alin.(1) CPP (reluarea urmăririi penale). (în acest sens vezi §74 a acestei hotărîri nr.12 din 14 mai 2015).

Sub acest aspect sunt relevante și pertenențe expres și dispozițiile art.251 CPP care stabilesc încălcările care atrag nulitatea actelor procesuale, printre care și cele indicate în alin.(4) al acestui articol, conform căruia *“încălcarea oricărei alte prevederi legale decât cele prevăzute în alin.(2) atrage nulitatea acestui dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii – când partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale – când partea ia cunoștință de materialele dosarului, sau în instanța de judecată – când partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță”*.

În cauza penală a lui I.Gherman, încălcarea dreptului său garantat de art.22 CPP, art.21 din Constituție și art.4§1 Protocolul nr.1 la Convenție E.D.O. de către procuror la reluarea urmăririi penale în baza art.287 alin.(1) CPP și neconstituționalitatea art.287 alin.(1) CPP apelantul le-a invocat la urmărirea penală, iar neconstituționalitatea art.26 alin.(7) din Legea cu privire la Curtea Constituțională aplicat de către prima instanța la adoptarea sentinței apelate, el le-a invocat în principiu în apel și expres în prezenta cerere.

Am menționat și am argumentat acest fapt din motivul că în cadrul procedurii de examinare a excepției de neconstituționalitate, *Curtea Constituțională are obligația de a interpreta normele constituționale aplicativ la cauza concretă, acesta fiind eminamente un control concret de constituționalitate* (vezi §14 a hotărîrii Curții Constituționale nr.26 din 23 noiembrie 2010 asupra expertizei de neconstituționalitate a prevederilor alin.(6) art.63 CPP).

17. În baza acestor elemente de fapt și de drept, expuse în pct.7-16 a prezentei cereri, considerăm că nespecificînd în art.26 alin.(7) a Legii cu privire la Curtea Constituțională efectul retroactiv al hotărîrilor Curții Constituționale prin care Curtea Constituțională a recunoscut drept neconstituțională prevederea legii aplicate în cauza respectivă, prevăzută de art.458 alin.(3) pct.4) CPP ca temei pentru revizuirea hotărîrilor judecătorești irevocabile în cauzele penale, **Parlamentul nu s-a conformat prevederilor art.4, 7, 20, 54, 119 și art.140 din Constituție, art. 6 §1 și art.13 din Convenția E.D.O., precum și art. 4 §2 al Protocolului nr.7 la Convenția E.D.O.**

Prin omisiunea de a specifica în art.26 alin.(7) din Legea cu privire la Curtea Constituțională efectul retroactiv al hotărîrilor Curții Constituționale prin care Curtea Constituțională a recunoscut drept neconstituțională prevederea legii aplicate în cauza respectivă, prevăzută ca temei pentru revizuirea hotărîrilor judecătorești irevocabile de art.458 alin.(3) pct.4) CPP, **Parlamentul l-a lipsit pe apelantul I.Gherman în prezenta cauză de un remediu intern efectiv al apărării drepturilor sale și constituie o limitare nepermisă a mijloacelor procedurale care asigură dreptul lui la o satisfacție echitabilă, garantate de art. 20, 54 și 119 din Constituție, art. 6 §1 și art.13 din Convenția E.D.O.**

18. Conform art.414 alin.(1) CPP Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău la judecarea apelului urmează să verifice legalitatea și temeinicia sentinței atacate și inevitabil va trebui să se expună asupra constituționalității art.26 alin.(7) din Legea cu privire la Curtea Constituțională, **care în opinia apelantului I.Gherman este neconstituțional.**

Pînă în prezent nu există o hotărîre a Curții Constituționale avînd ca obiect prevederile art.26 alin.(7) din Legea cu privire la Curtea Constituțională, iar conform art.135 din Constituție numai Curtea Constituțională este abilitată să exercite controlul de constituționalitate a legilor și are plenitudinea de jurisdicție în acest domeniu.

De aceea, Curtea Constituțională în hotărârea nr.2 din 9 februarie 2016 pentru interpretarea art.135 alin.(1) lit. a) și g) din Constituție, statuînd că judecătorul ordinar nu este în drept să se pronunțe asupra constituționalității legilor, a hotărît, că în cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legii ce urmează a fi aplicată la soluționarea unei cauze aflate pe rolul său, instanța de judecată este obligată să sesizeze Curtea Constituțională.

Sesizarea privind controlul constituționalității unor norme ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze se prezintă direct Curții Constituționale de către judecătorii/completele de judecată din cadrul Curții Supreme de Justiție, Curților de Apel și judecătoriilor, pe rolul cărora se află cauza.

Condițiile de formă pentru sesizarea Curții Constituționale există în cauză și le-am indicat în conținutul prezentei cereri.

19. Cele menționate confirmă cu certitudine temeinicia prezentei cereri și necesitatea ridicării excepției de neconstituționalitate a art.26 alin.(7) din Legea cu privire la Curtea Constituțională.

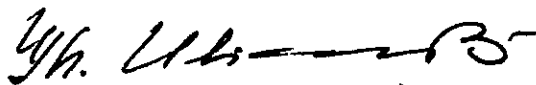
III. HOTĂRÎREA SOLICITATĂ.

20. Din aceste motive, în temeiul art.135 alin.(1) lit. a) și g) din Constituție și conform hotărîrii Curții Constituționale nr.2 din 9 februarie 2016 pentru interpretarea art.135 alin.(1) lit. a) și g) din Constituția R.M.

Cer:

1. De a sesiza Curtea Constituțională privind ridicarea excepției de neconstituționalitate a art.26 alin.(7) a Legii cu privire la Curtea Constituțională în partea în care dispozițiile lui nu prevăd efectul retroactiv al hotărîrilor Curții Constituționale, prin care Curtea Constituțională a recunoscut drept neconstituțională prevederile legii aplicate în cauza respectivă, prevăzute de art.458 alin.(3) pct.4) CPP ca temei pentru revizuirea hotărîrilor judecătorești irevocabile în cauzele penale.
2. În baza art.7 alin.(3) CPP în partea în care dispozițiile lui nu contravin art.135 alin.(1) lit. a) și g) din Constituție și hotărîrii Curții Constituționale nr.2 din 9 februarie 2016 pentru interpretarea art.135 alin.(1) lit. a) și g) din Constituția R.M., de suspendat judecarea apelului declarat în cauză pînă la soluționarea sesizării de către Curtea Constituțională.

Cu respect,

Gheorghe Ulianoyschi
avocat, apărător apelantului I.Gherman